

Stora och Heliga Lördagens

Aftongudstjänst med Basileiosliturgi

STOCKHOLMS ORTODOXA STIFT
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Provöversättning Fader Anders Åkerström 2002 2022. Alla förslag på förändringar mottages tacksamt per e-post till info@ortodoxakyrkan.se

DEN NIONDE TIMMEN

Präst: Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Präst: Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig. Himmelske Konung, Tröstare, Du sanningens Ande, Du som är allestädes närvarande och uppfyller allt, det godas skatt, o Du Livgivare, kom och tag Din boning i oss och rena oss från allt ont och fräls, o Gode, våra själar.

Läsare: Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra sjukheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen. Herre, förbarma Dig. (12) Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Kommen, låtom oss tillbedja Gud, vår Konung.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus, vår Konung och Gud.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus Själv, vår Konung och Gud.

PSALM 83

Huru ljuvliga äro icke Dina boningar, du härskarornas Herre; min själ längtar och trängtar efter Herrens gårdar.

Mitt hjärta och mitt kött har jublat mot den levande Guden.

Ty sparven har funnit ett hus åt sig och turturduvan ett näste åt sig, där hon kan lägga sina ungar:

Dina altaren, härskarornas Herre, min konung och min Gud.

Saliga äro de som bo i Ditt hus; i evigheters evighet skola de prisa Dig.

Salig den som får sin hjälp från Dig, o Herre; i sitt hjärta tänker han på vägarna dit upp, i Tåredalen, till den plats han har utsett.

Ja, lagstiftaren skall giva välsignelser. De skola gå från kraft till kraft, gudarnas Gud skall uppenbara sig på Sion.

Herre, härskarornas Gud, hör min bön; lyssna Du Jakobs Gud.

Gud, vår beskyddare, se härtill, och vänd blicken mot Din smordes ansikte.

Ty en dag i Dina gårdar är bättre än eljest tusen.

Jag vill hellre vara en utstött i Guds hus än dväljas i syndares tält.

Ty Herren älskar barmhärtighet och sanning, Han skall giva nåd och ära; Herren skall icke beröva dem något gott som vandra i oskuld.

Herre, härskarornas Gud, salig den som förtröstar på Dig.

PSALM 84

Du, o Herre, har funnit behag i Ditt land; Du har upphävt Jakobs fångenskap.

Du har förlåtit Ditt folk deras missgärningar, Du har övertäckt alla deras synder.

Du har stillat all Din vrede, Du har vänt om från Ditt raseri.

Omvänd oss, Du vår frälsnings Gud, och vänd bort Din harm från oss.

Skall Du då vredgas på oss evinnerligen eller utsträcka Din vrede från släkte till släkte?

När Du har vänt om, o Gud, skall Du göra oss levande, och Ditt folk skola glädjas över Dig.

Visa, o Herre, Din barmhärtighet, och giv oss Din frälsning.

Jag skall höra vad Herren Gud talar i mig; ty Han skall tala frid till Sitt folk och till Sina heliga och till dem som vända sitt hjärta till Honom.

Ja, Hans frälsning är nära dem som frukta Honom för att härlighet skall bo på vår jord.

Barmhärtighet och sanning möttes, rättfärdighet och frid kysstes.

Sanning sköt upp ur jorden, och rättfärdighet blickade ned från himmelen.

Ja, Herren skall giva godhet, och vårt land skall giva sin frukt.

Rättfärdighet skall gå framför Honom, och sätta Hans spår på vägen.

PSALM 85

Herre, böj Ditt öra och lyssna till mig, ty jag är fattig och arm.

Bevara mitt liv, ty jag är from; min Gud, fräls Din tjänare, som förtröstar på Dig.

Förbarma Dig över mig, o Herre, ty hela dagen vill jag ropa till Dig; gläd Din tjänares själ, ty till Dig har jag upplyft min själ.

Ty Du, o Herre, är god och mild och rik på barmhärtighet mot alla som åkalla Dig.

Vänd Ditt öra, o Herre, till min bön, och giv akt på ljudet av min önskan.

På min nöds dag åkallade jag Dig, ty Du bönhör mig.

Ingen är Dig lik bland gudarna, o Herre, och intet är såsom Dina verk.

Alla folk, som Du har gjort, skola komma och tillbedja inför Dig, o Herre, och skola prisa Ditt namn.

Ty Du är stor och gör under; Du allena är Gud.

Led mig, o Herre, på Din väg, så skall jag vandra i Din sanning. Må mitt hjärta glädja sig, så att jag vördar Ditt namn.

Jag vill bekänna Dig, o Herre, min Gud, av hela mitt hjärta och ära Ditt namn evinnerligen.

Ty Din barmhärtighet är stor över mig, och Du har ryckt min själ ur dödsrikets djup.

O Gud, laglösa reste sig mot mig, de starkas hop stod mig efter livet, de hade icke Dig för sina ögon.

Men du, o Herre, är nådig och barmhärtig, långmodig och full av förbarmande och trofasthet.

Vänd Din blick till mig och förbarma Dig över mig; giv Din styrka åt Din tjänare, och rädda Din tjänarinns son.

Gör med mig ett gott tecken, och må de som hata mig få se det och komma på skam; ty Du, o Herre, har hjälpt mig och tröstat mig.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen. Allelouia, Allelouia, Allelouia, ära åt Dig, o Gud (3). Herre, förbarma Dig (3). Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Dagens troparion eller följande:

I apostlar, martyrer, profeter, biskopar, saliga och rättfärdiga, I som haven kämpat den goda kampen och bevarat tron; I som haven eder fasta tillförsikt till Frälsaren, vi ropa till eder: bedjen till Honom, den Gode, att Han må frälsa våra själar.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

O Du Gode, som för vår skull föddes av Jungfrun, Du som uthärdade Korset och som med döden tillintetgjorde döden och därmed såsom Gud uppenbarade Uppståndelsen! Förakta icke dem som Du danat med Din egen hand. Uppenbara Din människokärlek, Du Barmhärtige. Mottag Theotokos, hon som födde dig och som beder för oss och

fräls, vår Frälsare, det förtvivlade folket.

Övergiv oss ej helt och hållet för Ditt namns skull och utplåna icke Ditt förbund. Låt icke Din barmhärtighet vika ifrån oss för Abrahams, Din väns, skull och för Isaks, Din tjänares skull och för Israels, Din heliges, skull.

Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra krankheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3) Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Dagens kontakion eller följande:

Med helgonen, o Kriste, giv Dina tjänares själar vila, där varest det ej finnes smärta, suckan eller sorg, utan liv förutan ände.

Åt Dig, skapelsens Danare, frambära världen de Gud hängivna martyrerne såsom förstlingsfrukten av allt skapat. Genom deras och Theotokos förböner, bevara Din Kyrka i bestående frid, o Du Barmhärtige.

Herre, förbarma Dig *(40 gånger)*

O Du, som varje tid och varje timme, i himmelen och på jorden, prisas och äras, O Kriste, vår Gud, Du långmodige, stor i mildhet och stor i barmhärthet; Du som älskar de rättfärdiga och förbarmar Dig över syndarna; Du som kallat alla till frälsning med löftet om kommande goda gåvor. Mottag, O Herre, själv våra böner denna stund och led våra liv efter Dina stadgar. Helga våra själar, rena våra kroppar, styr våra tankar, rena våra sinnen och bevara oss från all sorg, allt ont och all smärta. Beskrämma oss med Dina heliga änglar, på det att, bevarade och ledda av deras härskara, vi må nå fram till trons enhet och till kunskapen om Din ofattbara härlighet, ty Du är välsignad i evigheternas evighet. Amen.

Herre, förbarma Dig. *(3)*

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Arörrikare än kerubim och utan jämförelse mer prisad än serafim, Du som utan att förtäras födde Gud, Ordet, Du som är Theotokos; vi prisa Dig.

I Herrens namn välsigna, Fader!

Präst: Gud vare oss nådig och välsigne oss, och vise Sitt ansikte för oss, och förbarme Sig över oss.

Läsare: Amen.

Bönen av Basileios den Store:

Härskare, Herre Jesu Kriste, Du som är långmodig mot våra synder och som har fört oss fram till denna timme under vilken Du, då Du hängde på det livgivande Träet, banade en väg till paradiset för den botfärdige rövaren och tillintetgjorde döden med döden. Rena oss Dina syndiga och ovärdiga tjänare. Se vi hava syndat och brutit mot Din lag och vi äro ej värdiga att lyfta våra ögon och skåda mot himmelens höjd, då vi hava vikit av från Din rättfärdighets väg och vandrat efter våra hjärtans begärelser. Men vi anropa Din gränslösa godhet: Herre, skona oss efter Din nåds rikedom och fräls oss för Ditt heliga namns skull, ty våra dagar hava runnit bort i fåfänglighet. Ryck oss undan vedersakarens hand. Förlåt våra synder och döda vårt köttsliga tänkesätt, så att vi, avklädda den gamla människan och iklädda den nya, må leva för Dig, vår Härskare och Välgörare. Giv att vi sålunda, följande Dina bud, må nå fram till den eviga vilan där, varest alla saligas boningar är. Ty Du är i sanning den sanna glädjen och fröjden för dem som älska Dig, o Kriste vår Gud, och Dig hembära vi ära tillsammans med Din evige Fader och Din allhelige, gode och livgivande Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ära åt Fadern. Nu och alltid. Herre förbarma Dig (3)
Helige Fader, välsigna!

Präst: Genom våra heliga fäders förböner, Herre Jesu Kriste vår Gud, förbarma Dig över oss och fräls oss.

AFTONGUDSTJÄNSTEN VESPER MED DEN HELIGE BASILEIOS LITURGI

Prästen öppnar de vackra dörrarna bugar tre gånger för det heliga Bordet, kysser det, bugar sedan mot folket, gör korsets tecken över sig själv. Diakonen går ut genom den norra porten och ställer sig framför ambon och säger:

Diakon: Εὐλόγησον Δέσποτα. (Välsigna Härskare)

Präst: Välsignad är Faderns och Sonens och den Helige Andes Rike, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Om ej den nionde timmen lästs före så läses inledningsbönerna.

Kommen, låtom oss tillbedja Gud, vår Konung.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus, vår Konung och Gud.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus själv, vår Konung och Gud.

PSALM 103

Lova Herren, o min själ. Herre, min Gud, högt är Du prisad. I lov och majestät har Du klätt Dig. Du höljer Dig i ljus såsom i en mantel. Du sträcker ut himmelen såsom en fäll. Han som i vattnen täcker Sina högt belägna salar, Som gör moln till Sitt fotfäste, Som färdas på vindarnas vingar, Han som gör Sina änglar till vindar och Sina tjänare till brinnande eld. Han har grundat jorden till att stå fast, den skall icke vackla i evigheters evighet. Djupet omgiver

Honom såsom en mantel, över bergen skola vattnen stå. När Du förskräcker dem skola de fly, när de höra Ditt dunder skola de tappa modet. Bergen höja sig och slätterna sjunka, till den plats som Du har bestämt för dem. En gräns satte Du, som de ej fingo överskrida, så att de icke kunna vända om och åter betäcka jorden. Han som sänder källor i bergsklyftor, mellan bergen skola vattnen springa fram. De skola giva alla markens djur att dricka, vildåsnorna skola få släcka sin törst. Där skall himmelens fåglar bygga bo, mitt ibland klipporna skola de höras. Han som vattnar bergen från Sina högt belägna salar, av Dina gärningars frukt skall jorden mättas. Han låter gräs skjuta upp för boskapen och grönska till människors tjänst, för att frambringa bröd ur jorden, och vinet, som gläder människans hjärta. För att göra ansiktet glatt med olja, och brödet som styrker människans hjärta. Slättens träd varda ock mättade, Libanons cedrar, som Han har planterat. Där skola sparvar bygga bo, hägerns hus anför dem. De höga bergen äro en tillflykt för hjortarna, klippan för kaniner. Han har gjort månen till att visa tider, solen vet stunden då den skall gå ned. Du gjorde mörkret, och det blev natt, då alla skogens djur skola draga fram, lejonungar att rytande taga rov och söka sin föda från Gud. Solen gick upp och de samlades, de skola gå till sina hålor för att sova. Människan skall gå ut till sitt arbete, till sin gärning ända intill aftonen. Huru storslagna äro icke Dina verk, o Herre! Med vishet har du gjort dem alla. Jorden är fylld av Din skapelse. Detta havet, det stora och vida: där finnes otaliga kräldjur, djur både stora och små. Där gå skeppen sin väg fram. Där denna drake som Du har skapat att leka däri. Alla vänta de efter Dig, att Du skall giva dem mat i rätt tid. När Du giver dem skola de taga emot.

När Du öppnar Din hand varder allt mättat med godhet. När Du vänder Ditt ansikte från dem bliva de förskräckta. Du tager bort deras ande, då förgås de och vända åter till sitt stoft. Du sänder ut Din ande, då varda de skapade, och Du förnyar jordens anlete. Herrens härlighet förblive evinnerligen, Herren skall glädja sig över Sina verk. Han som skådar ned på jorden och får den att bäva, Han som tänder bergen så att de ryka. Jag vill sjunga till Herren, så länge jag lever, jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till. Mitt tal behage Honom väl, jag skall glädja mig över Herren. Må syndarna försvinna ifrån jorden och inga ogudaktiga mer vara till. Lova Herren, o min själ.

Och åter:

Solen vet stunden då den skall gå ned. Du gjorde mörkret, och det blev natt. Huru storslagna äro icke Dina verk, o Herre! Med vishet har du gjort dem alla.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Allelouia, allelouia, allelouia, ära åt Dig, o Gud. (2)

Allelouia, allelouia, allelouia, ära åt Dig, o Gud, vårt hopp, o Herre, ära åt Dig.

Prästen stänger de vackra dörrarna. Diakonen tar prästens välsignelse och går ut från altaret genom den norra porten och ställer sig framför ambon.

Diakonen (prästen) säger den stora böneföljden:

I frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig. (Upprepas efter varje bönepunkt.)

Om friden från ovan och om våra sjäalars frälsning låtom oss bedja till Herren.

Om hela världens fred, om Guds heliga Kyrkans väl och om allas enhet, låtom oss bedja till Herren.

För detta heliga hus och för dem som i tro, andakt och gudsfruktan träda in däri, låtom oss bedja till Herren.

För alla fromma och Ortodoxa kristna, låtom oss bedja till Herren.

För den heliga, allmänliga, apostoliska kyrkan, för vår Metropolit N., för det vördiga prästerskapet, för diakonatet i Kristo, för alla kyrkotjänare och för folket, låtom oss bedja till Herren.

För Guds tjänare, N.N., för alla ortodoxa konungar och drottningar för detta lands världsliga överhet, låtom oss bedja till Herren.

För denna kyrka (detta heliga kloster), för denna stad, för alla städer och länder och för de troende, som bo i dem, låtom oss bedja till Herren.

Om god väderlek, om överflöd av jordens frukter och om fredliga tider, låtom oss bedja till Herren.

För resande till lands och vatten och i luften, för alla sjuka, lidande och fångar och om deras frälsning, låtom oss bedja till Herren.

Att vi må frias från all sorg, vrede, nöd och oro, låtom oss bedja till Herren.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Thågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** *Allraheligaste Theotokos fräls oss*) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Dig tillkommer all ära, allt lov och all tillbedjan, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Diakonen återvänder till altaret genom den södra porten tager på sig sin kalimavka och hämtar rökelsekaret och närmar sig prästen med orden:

Diakon: Välsigna rökelsen, Härskare!

Präst: Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Diakonen kysser prästens högra hand och säger:

Diakon: Amen.

Präst: För Dig, Kriste vår Gud, frambära vi denna rökelse till en andlig vällukt, vilken Du mottager på Ditt himmelska altare och sänd ned över oss i retur Din Helige Andes nåd.

Prästen tager på sin kalimavka och påbörjar den stora berökningen vid orden "rökoffer". Efter berökningen sätter han på sin felonion över exorason och epitachelion och tager av sin kalimavka.

Kören sjunger sedan enligt veckans ton:

PSALM 140

O Herre, jag har ropat till Dig, lyssna till mig. / Lyssna till mig, o Herre. / O Herre, jag har ropat till Dig, lyssna till mig. / Lyssna till mina böners ljud, när jag ropar till Dig:/ Lyssna till mig, o Herre.

Må min bön stiga inför Dig såsom ett rökoffer, mina händers upplyftande såsom ett aftnonoffer. Lyssna till mig, o Herre.

Sätt, o Herre, en vakt för min mun, och en omgivande

dörr runt mina läppar.

Låt icke mitt hjärta vika av till onskans ord, till att giva ursäkter för synder,

med människor som göra vad orätt är; och jag vill icke beblanda mig med deras utvalda.

Den rättfärdige skall fostra mig i barmhärtighet och tillrättavisa mig, må han icke gjuta syndarens olja över mitt huvud.

Ty ännu är också min bön i deras välvilja, deras domare uppslukades nära klippan.

De skola höra mina ord, ty de hava blivit ljuva. Såsom jordklumpar brötos sönder över marken, så skingrades deras ben i dödsriket.

Ty mot Dig, o Herre, Herre, se mina ögon, till Dig har jag satt mitt hopp, förkasta icke min själ.

Bevara mig för snaran som de hava lagt ut för mig och från deras stöttesten som handla lagglöst.

Syndarna skola falla i sitt nät, men jag är ensam till dess jag skall passera förbi.

PSALM 141

Med min röst ropade jag till Herren, med min röst bad jag till Herren.

Jag skall utgjuta min bön inför Honom, mitt bekymmer skall jag kungöra inför Honom.

När min ande sviker mig, då känner också Du mina vägar.

På den väg där jag gick, lade de ut en snara för mig.

Jag skådade på min högra sida och såg efter, men det fanns ingen som kände mig.

Ingen tillflykt återstår för mig, ingen finnes, som frågar

efter min själ.

Jag ropade till Herren, jag sade: ”Du är mitt hopp, min del i de levandes land.”

Akta på min bön, ty jag är i stort elände.

Befria mig från dem som förfölja mig, ty de äro starkare än jag.

Sedan de anmodade stichera enligt vad Triodion indikerar, som sjunges på angiven ton.

1. För min själ ut ur fångelset, så att jag kan lova Ditt namn, o Herre.

2. De rättfärdiga skola vänta på mig tills Du lönar mig.

3. Ur djupen har jag ropat till Dig, o Herre, Herre, hör min röst.

4. Låt Dina öron akta på mina böners ljud.

Mottag, O Helige Herre, våra aftonböner och förläna oss syndernas förlåtelse, ty Du allena har framställt uppståndelsen för världen.

5. Om Du, o Herre, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå? Dock, hos Dig finnes försoningen.

OI folk, gån runt Sion, och omsluten henne, och given henne ära åt Honom som uppstod från de döda: Ty Han är vår Gud, som återlöste oss från våra överträdelser.

6. För Ditt namns skull har jag väntat, o Herre, min själ har väntat på Ditt ord, min själ har hoppats på Herren.

Kommen I folk, låtom oss prisa och tillbedja Kristus, och förhårliga Hans uppståndelse från de döda; ty Han är vår Gud, som återlöste världen från ondskans angrepp.

7. Från morgonväkten till nattväkten, från morgonväkten låt Israel hoppas på Herren.

Genom Ditt lidande, o Kristus, hava vi blivit återlösta från förstörelse: Herre, ära åt Dig.

8. Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom och Han skall friköpa Israel från alla dess missgärningar.

Idag gråter Hades klagande: borde jag icke mottagit Honom, som föddes av Maria, ty Han kom till mig och bröt min makt. Han slog sönder portarna av järn, och såsom Gud uppreste själarna, som jag förut hade hållit fångna. Ära åt Ditt Kors, o Herre, och Din uppståndelse.

9. Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

Idag gråter Hades klagande: Min makt har brutits ned; jag mottog en dödlig, liksom en av de dödliga; men mot Denne lyckades jag icke, jag förgås med honom och med dem jag haft makt över. Från evighet har jag hållit de döda, men skåda, Han uppväcker alla. Ära åt Ditt Kors, o Herre, och Din uppståndelse.

10. Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning

varar i evighet.

Idag gråter Hades klagande: Min kraft har blivit trampad på; Herden har blivit korsfäst, och Han uppväckte Adam; jag har blivit fråntagen av dem över vilka jag styrde, och alla de som jag svalt i min styrka har jag fått återlämna. Han som blev korsfäst har tömt alla gravar; och dödens makt finns icke kvar. Ära åt Ditt Kors, o Herre, och Din uppståndelse.

Prästen öppnar porten, bugar tre gånger för det heliga bordet. Om en diakon tjänar med prästen ställer prästen sig till höger om det Heliga Bordet och diakonen ställer sig framför det heliga bordet. Diakonen säger:

Diakon: Välsigna rökelsen, Härskare!

Präst: Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet. Diakonen kysser prästens högra hand och säger:

Diakon: Amen.

Diakon beröker runt det Heliga Bordet och startar det lilla intåget med Evangeliet.

Under det lilla intåget säger prästen stilla: Om aftonen och om morgonen och under dagen priså, välsigna, tacka och bönfälla vi Dig, o alltings Skapare och Härskare: Må vår bön stiga inför Dig såsom ett rökoffer och må våra hjärtan icke utöva ondskans ord eller tankar, utan befria oss från allt som bemästrar våra själar: Ty våra ögon skåda efter Dig, o Herre, vår Gud, och på Dig förtrösta vi. Låt oss icke komma på skam, o Du vår Gud. Ty till Dig tillkomme lov, pris och ära, tillika med Din Son och den Helige Ande, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Den store Mose förebådade hemlighetsfullt denna dag, sägandes: Och Gud helgade den sjunde dagen. Detta är den välsignade Sabbaten, det är vilans dag och på den vilade den enfödde Guds Son från allt Hans arbete. Och genom dödens befrielse i köttet vilade Han. På denna dag

återvände Han igen genom uppståndelsen, och såsom en rättfärdig och barmhärtig Herre skänkte Han oss evigt liv.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Låtom oss prisa Jungfru Maria, ty hon är hela världens Lära, hon är en människas avkomma, och bar på Mästaren, hon är himmelens port, de himmelska krafternas sång, och de troendes glädje. Hon har visat sig vara såsom himmel och såsom Gudomens tempel. Hon har brutit ned den avskiljande väggen av fiendskap och har skänkt oss frid och öppnat konungariket. Därför, ägande detta trons ankare, hava vi såsom en oöverbannelig Herre, Honom som hon bar. Mod, sedan, mod, I Guds folk, ty Han är allsmäktig och vill strida mot våra fiender.

Diakon (präst): Visdom! Stån upprätt!

Kör (eller prästerskap):

Heliga ärans ljus fyllt av glädje av odödlighetens Fader, himmelskt, heligt, saligt, o Jesu Krist: vi som äro komna till solens nedgång skådande aftonens ljus, prisa Fader, Son och Helige Ande, Gud. Ty värdig är Du att alltid lovsjungas av alla röster, o Du Guds Son, som giver liv. Därför förhärligar världen Dig.

Ingen prokeimenon läses denna dag utan textläsningar påbörjas direkt:

Sedan följer läsning från Gamla Testamentet om någon finnes anvisad. Den inleds med:

Läsare: Läsning från...

Diakon (präst): Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Läsare: Läsning från Genesis.

Diakon (präst): Vishet. Låtom oss vara uppmärksamma.

Läsare: (1 Mos 1:1-13)

I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. Och jorden var öde och tom, och mörker var över djupet, och Guds Ande svävade över vattnet. Och Gud sade: »Varde ljus»; och det vart ljus. Och Gud såg att ljuset var gott; och Gud skilde ljuset från mörkret. Och Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Och det vart afton, och det vart morgon, den första dagen. Och Gud sade: »Varde mitt i vattnet ett fäste som skiljer vatten från vatten.» Och Gud gjorde fästet, och skilde vattnet under fästet från vattnet ovan fästet; och det skedde så. Och Gud kallade fästet himmel. Och det vart afton, och det vart morgon, den andra dagen. Och Gud sade: »Samle sig det vatten som är under himmelen till en särskild plats, så att det torra bliver synligt.» Och det skedde så. Och Gud kallade det torra jord, och vattensamlingen kallade han hav. Och Gud såg att det var gott. Och Gud sade: »Frambringe jorden grönska, fröbärande örter och fruktträd, som efter sina arter bära frukt, vari de hava sitt frö, på jorden.» Och det skedde så; jorden frambragte grönska, fröbärande örter, efter deras arter, och träd som efter sina arter buro frukt, vari de hade sitt frö. Och Gud såg att det var gott. Och det vart afton, och det vart morgon, den tredje dagen.

Läsare: Läsning från Jona bok.

Diakon (präst): Vishet. Låtom oss vara uppmärksamma.

Läsare: (*Jona 1:1–4:11*)

Och HERRENS ord kom till Jona, Amittais son; han sade: »Stå upp och begiv dig till Nineve, den stora staden, och predika för den; ty deras ondska har kommit upp inför mitt ansikte.» Men Jona stod upp och ville fly till Tarsis, undan HERRENS ansikte. Och han for ned till Jafo och fann där ett skepp som skulle gå till Tarsis. Och sedan han hade erlagt betalning för resan, steg han ombord därpå för att fara med till Tarsis, undan HERRENS ansikte. Men HERREN sände en stark vind ut över havet, så att en stark storm uppstod på havet; och skeppet var nära att krossas. Då betogos sjömännen av fruktan och ropade var och en till sin gud; och vad löst som fanns i skeppet kastade de i havet för att bereda sig lättnad. Men Jona hade gått ned i det inre av fartyget och låg där i djup sömn. Då gick skepparen till honom och sade till honom: »Huru kan du sova så? Stå upp och åkalla din Gud. Kanhända skall den Guden tänka på oss, så att vi icke förgås.» Och folket sade till varandra: »Välän, låt oss kasta lott, så att vi få veta för vems skull denna olycka har kommit över oss.» När de så kastade lott, föll lotten på Jona. Då sade de till honom: »Säg oss för vems skull denna olycka har kommit över oss. Vad är ditt ärende, och varifrån kommer du? Från vilket land och av vad folk är du?» Han svarade den; »Jag är en hebré, och jag dyrkar HERREN, himmelens Gud, som har gjort havet och det torra.» Då betogos männen av stor fruktan och sade till honom: »Vad är det du har gjort!» Ty männen finga genom det han berättade dem veta att han flydde undan HERRENS ansikte. Och de sade till honom: »Vad skola vi göra med dig, så att havet stillar sig för oss?» Ty

havet stormade mer och mer. Då svarade han dem: »Tagen mig och kasten mig i havet, så skall havet stillas för eder; ty jag vet att det är för min skull som denna starka storm har kommit över eder.» Och männen strävade med all makt att komma tillbaka till land, men de kunde icke; ty havet stormade mer och mer emot dem. Då ropade de till HERREN och sade: »Ack HERRE, låt oss icke förgås för denne mans själs skull, och låt icke oskyldigt blod komma över oss. Ty du, HERRE, har gjort såsom dig tackes.» Därefter togo de Jona och kastade honom i havet. Då lade sig havets raseri. Och männen betogos av stor fruktan för HERREN, och de offrade slaktoffer åt HERREN och gjorde löften.

Men HERREN sände en stor fisk, som slukade upp Jona. Och Jona var i fiskens buk tre dagar och tre nätter. Och Jona bad till HERREN, sin Gud, i fiskens buk. Han sade: »Jag åkallade HERREN i min nöd, och han svarade mig; från dödsrikets buk ropade jag, och du hörde min röst. Du kastade mig i djupet, mitt i havet, och strömmen omslöt mig, alla dina svallande böljor gingo över mig. Jag tänkte då: 'Jag är bortdriven ifrån dina ögon.' Men jag skall åter få skåda upp mot ditt heliga tempel. Vatten omvärvde mig in på livet, djupet omslöt mig; sjögräs omsnärjde mitt huvud. Till bergens grund sjönk jag ned, jordens bommar slöto sig bakom mig för evigt. Men du förde min själ upp ur graven, HERRE, min Gud. När min själ försmäktade i mig, då tänkte jag på HERREN, och min bön kom till dig, i ditt heliga tempel. De som hålla sig till fåfängliga avgudar, de låta sin nåds Gud fara. Men jag vill offra åt dig, med högljudd tacksägelse; vad jag har lovat vill jag infria; frälsningen är hos HERREN!» Och på HERRENS befallning kastade fisken upp Jona på land.

Och HERRENS ord kom för andra gången till Jona; han sade: »Stå upp och begiv dig till Nineve, den stora staden, och predika för den vad jag skall tala till dig.» Då stod Jona upp och begav sig till Nineve, såsom HERREN hade befallt. Men Nineve var en stor stad inför Gud, tre dagsresor lång. Och Jona begav sig på väg in i staden, en dagsresa, och predikade och sade: »Det dröjer ännu fyrtio dagar, så skall Nineve bliva omstörtat.» Då trodde folket i Nineve på Gud, och lyste ut en fasta och klädde sig i sorgdräkt, både stora och små. Och när saken kom för konungen i Nineve, stod han upp från sin tron och lade av sin mantel och höljde sig i sorgdräkt och satte sig i aska. Sedan utropade och förkunnade man i Nineve, enligt konungens och hans stores påbud, och sade: »Ingen människa må smaka något, icke heller något djur, vare sig av fäkreaturen eller småboskapen; de må icke föras i bet, ej heller vattnas. Och både människor och djur skola hölja sig i sorgdräkt och ropa till Gud med all makt. Och var och en må vända om från sin onda väg och från den orätt som han har haft för händer. Vem vet, kanhända vänder Gud då om och ångrar sig och vänder sig ifrån sin vredes glöd, så att vi icke förgås.» Då nu Gud såg vad de gjorde, att de vände om från sin onda väg, ångrade han det onda som han hade hotat att göra mot dem, och han gjorde icke så.

Men detta förtröt Jona högeligen, och hans vrede upptändes. Och han bad till HERREN och sade: »Ack Herre, var det icke detta jag tänkte, när jag ännu var i mitt land! Därför ville jag ock i förväg fly undan till Tarsis. Jag visste ju att du är en nådig och barmhärtig Gud, långmodig och stor i mildhet, och sådan att du ångrar det onda. Så tag nu, Herre, mitt liv ifrån mig; ty jag vill hellre vara död än leva.» Men

HERREN sade: »Menar du att du har skäl till att vredgas?» Och Jona gick ut ur staden och stannade öster om staden; där gjorde han sig en hydda och satt i skuggan därunder, för att se huru det skulle gå med staden. Och HERREN Gud lät en ricinbuske skjuta upp över Jona, för att den skulle giva skugga åt hans huvud och hjälpa honom ur hans förtrytelse; och Jona glädde sig högeligen över ricinbusken. Men dagen därefter, när morgonrodnaden gick upp, sände Gud maskar som frätte ricinbusken, så att den vissnade. När sedan solen hade gått upp, sände Gud en brännande östanvind, och solen stack Jona på huvudet, så att han försmäktade. Då önskade han sig döden och sade: »Jag vill hellre vara död än leva.» Men Gud sade till Jona: »Menar du att du har skäl till att vredgas för ricinbuskens skull?» Han svarade: »Jag må väl hava skäl att vredgas till döds.» Då sade HERREN: »Du ömkar dig över ricinbusken, som du icke har haft någon möda med och icke har dragit upp, som kom till på en natt och förgicks efter en natt. Och jag skulle icke ömka mig över Nineve, den stora staden, där mer än ett hundra tjugu tusen människor finnas, som icke förstå att skilja mellan höger och vänster, och därtill djur i myckenhet!»

Läsare: Läsning från profeten Daniels bok.

Diakon (präst): Vishet. Låtom oss vara uppmärksamma.

Läsare: (*Daniel 3:1–23; de tre människens lovsång ur Apokryferna 5:29–65*)

Konung Nebukadnessar lät göra en gyllene bildstod, sextio alnar hög och sex alnar bred; den lät han ställa upp på Duraslätten i Babels hövdingdöme. Och konung Nebukadnessar sände åstad och lät församla satraper, landshövdingar och ståthållare, fogdar, skattmästare, domare, lagtolkare och alla andra makthavande i hövdingdömena,

för att de skulle komma till invigningen av den bildstod som konung Nebukadnessar hade låtit ställa upp. Då församlade sig satraperna, landshövdingarna och ståthållarna, fogdarna, skattmästarna, domarna, lagtolkarna och alla andra makthavande i hövdingdömena till invigningen av den bildstod som konung Nebukadnessar hade låtit ställa upp och när de så stodo framför den bildstod som Nebukadnessar hade låtit ställa upp, utropade en härold med hög röst: »Detta vare eder befallt, I folk och stammar och tungomål: När I hören ljudet av horn, pipor, cитtror, sambukor, psaltare, säckpipor och allahanda andra instrumenter, skolen I falla ned och tillbedja den gyllene bildstod som konung Nebukadnessar har låtit ställa upp. Men den som icke faller ned och tillbeder, han skall i samma stund kastas i den brinnande ugnen.» Så snart nu allt folket hörde ljudet av horn, pipor, cитtror, sambukor, psaltare och allahanda andra instrumenter, föllo de alltså ned, alla folk och stammar och tungomål, och tillbådo den gyllene bildstod som konung Nebukadnessar hade låtit ställa upp. Men strax därefter kommo några kaldeiska män fram och anklagade judarna. De togo till orda och sade till konung Nebukadnessar: Må du leva evinnerligen, o konung! Du, o konung, har givit befallning att alla människor, när de hörde ljudet av horn, pipor, cитtror, sambukor, psaltare, säckpipor och allahanda andra instrumenter, skulle falla ned och tillbedja den gyllene bildstoden, och att var och en som icke fölle ned och tillbådo skulle kastas i den brinnande ugnen. Men nu äro här några judiska män, Sadrak, Mesak och Abed-Nego, vilka du har förordnat att förvalta Babels hövdingdöme. Dessa män hava icke aktat på dig, o konung. De dyrka icke dina gudar; och den gyllene bildstod som du har låtit ställa upp tillbedja de icke.» Då befallde Nebukadnessar i vrede och förbittring att man skulle föra fram Sadrak, Mesak och Abed-Nego. Och när man hade fört fram männen inför konungen, talade Nebukadnessar till dem och sade: »Är det av förakt som I, Sadrak, Mesak och Abed-Nego, icke dyrken mina gudar och icke tillbedjen den gyllene

bildstod som jag har låtit ställa upp? Välan, allt må vara gott, om I ären redo, att när I hören ljudet av horn, pipor, cittror, sambukor, psaltare, säckpipor och allahanda andra instrumenter, falla ned och tillbedja den bildstod som jag har låtit göra. Men om I icke tillbedjen, då skolen I i samma stund bliva kastade i den brinnande ugnen; och vilken är väl den gud som då kan rädda eder ur min hand?» Då svarade Sadrak, Mesak och Abed-Nego och sade till konungen: »O Nebukadnessar, vi behöva icke giva dig något svar på detta. Om vår Gud, den som vi dyrka, förmår rädda oss, så skall han ock rädda oss ur den brinnande ugnen och ur din hand, o konung. Men om han icke vill det, så må du veta, o konung, att vi ändå icke dyrka dina gudar, och att vi icke vilja tillbedja den gyllene bildstod som du har låtit ställa upp.» Då uppfylldes Nebukadnessar av vrede mot Sadrak, Mesak och Abed-Nego, så att hans ansikte förvandlades. Och han hov upp sin röst och befallde att man skulle göra ugnen sju gånger hetare, än man någonsin hade sett den vara. Och några handfasta män i hans här fingo befallning att binda Sadrak, Mesak och Abed-Nego och kasta dem i den brinnande ugnen. Så blevo dessa med sina underkläder, livrockar, mössor och andra kläder bundna och kastade i den brinnande ugnen. Men eftersom konungens befallning hade varit så sträng, och ugnen därför hade blivit så övermåttan starkt upphettad, blevo de män som förde Sadrak, Mesak och Abed-Nego ditupp själva dödade av eldslågorna, vid det att de tre männen Sadrak, Mesak och Abed-Nego bundna kastades ned i den brinnande ugnen.

Då sjöngo de tre såsom med en mun en lovsång och förhärligade och prisade Gud i ugnen. De sjöngo:

Lovad vare du, o Herre, våra fäders Gud, och prisad och upphöjd i evighet; lovad vare ditt heliga och härliga namn och högt prisat och upphöjt i evighet.

Lovad vare du i din heliga härlighets tempel och högt lovsjungen och ärad i evighet.

Lovad vare du, där du tronar på keruberna och skådar

ned i djupen, och prisad och upphöjd i evighet.

Lovad vare du på ditt rikets Tron och högt lovsjungen och upphöjd i evighet.

Lovad vare du på himmelens Fäste och lovsjungen och förhärligad i evighet.

Läsaren fortsätter sjungande i första tonen:

Loven Herren, I alla Herrens verk, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, I Herrens änglar, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, I himlar, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, alla vatten ovan himmelen, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, I alla Herrens härskaror, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, sol och måne, lovsjungen och upphöjen honom i evighet. Loven Herren, himmelens stjärnor, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, allt regn och all dagg, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, alla vindar, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, eld och hetta, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, frost och köld, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, rimfrost och snö, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, nätter och dagar, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, ljus och mörker, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, ljungeldar och moln, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Love jorden Herren, lovsjunge och upphöje den honom i evighet.

Loven Herren, berg och höjder, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, alla växter på jorden, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, I källor, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, hav och floder, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, I havsvidunder och alla djur som röra sig i vattnet, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, alla himmelens fåglar, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, alla vilda djur och boskapsdjur, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, I människors barn, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Lova Herren, o Israel, lovsjung och upphöj honom i evighet.

Loven Herren, I Herrens präster, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, I Herrens tjänare, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, I de rättfärdigas andar och själar, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, I fromme och i hjärtat ödmjuka, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Loven Herren, Ananias, Asarias och Misael, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

O I Herrens Apostlar, profeter och martyrer, prisen Herren, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Vi välsigna Herren, Fader, Son och Helig Ande, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Vi prisa och upphöja Herren i alla tidsåldrar, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Vi prisa, välsigna och tillbedja Herren, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Vi prisa och förhårliga Herren i evighet, lovsjungen och upphöjen honom i evighet.

Vi påbörjar nu den Helige Basileios Liturgi:

Diakon (präst): framsäger sedan den lilla böneföljden:

Diakon (präst): Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (präst): Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (präst): Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Du är en god och människoälskande Gud och till Dig, Fader och Son och Helig Ande, uppsända vi lov. Nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kör: Amen.

Präst: Låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Präst: Ty helig är Du, vår Gud och till Dig uppsända vi lov Fader, Son, och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kör: Amen.

Kören sjunger stället för Trisagion:

I alla, som haven döpts till Kristus, haven iklätt eder Kristus. Allēlouïa.

I alla, som haven döpts till Kristus, haven iklätt eder Kristus. Allēlouïa.

I alla, som haven döpts till Kristus, haven iklätt eder Kristus. Allēlouïa.

Ära vare Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Haven iklätt eder Kristus. Allēlouïa.

Präst: Dynamis.

Kör: Ne Dynamis.

I alla, som haven döpts till Kristus, haven iklätt eder Kristus. Allēlouïa.

Läsare: Alla länder skola tillbedja och lovsjunga Dig; de skola lovsjunga Ditt namn.

Diakon (präst): Låtom oss vara uppmärksamma!

Läsare: Höjen jubel till Gud, alla länder; lovsjungen hans namns ära.

Diakon (präst): Sofia. (Vishet.)

Läsare: Läsning ur aposteln Paulus brev till församlingen i Rom

Diakon (präst): Låtom oss vara uppmärksamma!

Läsare: (*Rom 6:3–11*)

Veten I då icke att vi alla som hava blivit döpta till Kristus Jesus, vi hava blivit döpta till hans död? Och vi hava så, genom detta dop till döden, blivit begravna med honom, för att, såsom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet, också vi skola vandra i ett nytt väsende, i liv. Ty om vi hava vuxit samman med honom genom en lika död, så skola vi ock vara sammanvuxna med honom genom en lika uppståndelse. Vi veta ju detta, att vår gamla människa har blivit korsfäst med honom, för att syndakroppen skall göras om intet, så att vi icke mer tjäna synden. Ty den som är död, han är friad ifrån synden. Hava vi nu dött med Kristus, så tro vi att vi ock skola leva med honom, eftersom vi veta att Kristus, sedan han har uppstått från de döda, icke mer dör; döden råder icke mer över honom. Ty hans död var en död från synden en gång för alla, men hans liv är ett liv för Gud. Så mån ock I hålla före att I ären döda från synden och leven för Gud, i Kristus Jesus.

Istället för Allēlouïa sjunges under det att prästen utbreder lagerblad i Kyrkan:

- Stå upp, o Gud; håll dom över jorden, ty med arvsrätt råder Du över alla folk.

Gud står i Gudaförsamlingen, mitt ibland gudarna håller

han dom.

- Stå upp, o Gud; håll dom över jorden, ty med arvsrätt råder Du över alla folk.

Huru länge skolen I döma orätt och vara partiska för de ogudaktiga?

- Stå upp, o Gud; håll dom över jorden, ty med arvsrätt råder Du över alla folk.

Skaffa den arme och faderlöse rätt, given den betryckte och torftige rättvisa.

- Stå upp, o Gud; håll dom över jorden, ty med arvsrätt råder Du över alla folk.

Befrien den arme och fattige, rädden honom från de ogudaktigas hand.

- Stå upp, o Gud; håll dom över jorden, ty med arvsrätt råder Du över alla folk.

Men de veta intet och hava intet förstånd, de vandra i mörker; jordens alla grundvalar vackla.

- Stå upp, o Gud; håll dom över jorden, ty med arvsrätt råder Du över alla folk.

Jag har väl sagt, att I ären gudar och allasammans den Högstes söner.

- Stå upp, o Gud; håll dom över jorden, ty med arvsrätt råder Du över alla folk.

Präst: Vishet! Stån upp. Låtom oss höra det heliga Evangeliet. Frid vare med eder alla

Kör: Så ock med din ande.

Präst: Läsning av det heliga Evangeliet enligt S:t Matteus. Låtom oss vara uppmärksamma.

Kör: Ära vare Dig, o Herre, ära vare Dig.

Diakonen (Prästen) läser dagens evangelium Evangelium Matt 28:1–20

När sabbaten hade gått till ända, i gryningen till första veckodagen, kommo Maria från Magdala och den andra Maria för att se graven. Då blev det en stor

jordbävning; ty en Herrens ängel steg ned från himmelen och gick fram och vältrade bort stenen och satte sig på den. Och han var att skåda såsom en ljungeld, och hans kläder voro vita såsom snö. Och väktarna skälvde av förskräckelse för honom och blevo såsom döda. Men ängeln talade och sade till kvinnorna: »Varen I icke förskräckta; jag vet att I söken Jesus, den korsfäste. Han är icke här, ty han är uppstånden, såsom han hade förutsagt. Kommen hit, och sen platsen där han har legat. Och gå så åstad med hast, och sägen till hans lärjungar att han är uppstånden från de döda. Och han skall före eder gå till Galileen; där skolen I få se honom. Jag har nu sagt eder det.» Och de gingo med hast bort ifrån graven, under fruktan och med stor glädje, och skyndade åstad för att omtala det för hans lärjungar. Men se, då kom Jesus emot dem och sade: »Hell eder!» Och de gingo fram och fattade om hans fötter och tillbådo honom. Då sade Jesus till dem: »Frukten icke; gå åstad och omtalen detta för mina bröder, på det att de må gå till Galileen; där skola de få se mig.» Men under det att de voro på vägen, kommo några av väktarna till staden och underrättade översteprästerna om allt det som hade hänt. Då församlade sig dessa jämte de äldste; och sedan de hade fattat sitt beslut, gåvo de en ganska stor summa penningar åt krigsmännen och sade: »Så skolen I säga: 'Hans lärjungar kommo om natten och stulo bort honom, medan vi sovo.' Och om saken kommer för landshövdingens öron, så skola vi ställa honom till freds och sörja för, att I kunnen vara utan bekymmer.» Och de togo emot penningarna och gjorde såsom man hade lärt dem. Och det talet utspriddes bland judarna och är gängse bland dem ännu i denna dag. Men

de elva lärjungarna begåvo sig till det berg i Galileen, dit Jesus hade bjudit dem att gå. Och när de fingo se honom, tillbådo de honom. Dock funnos några som tvivlade. Då trädde Jesus fram och talade till dem och sade: »Mig är given all makt i himmelen och på jorden. Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar, döpande dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn, lärande dem att hålla allt vad jag har befallt eder. Och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände.»

Kör: Ära åt Dig, o Herre, ära åt Dig.

Kör: Ära åt Dig, o Herre, ära åt Dig.

Sedan resten av d.Hl. Basileios liturgi.

Diakon (präst): Låtom oss säga av hela vår själ och av hela vårt sinne, låtom oss säga:

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (präst): O Herre, Allhärskare, våra fäders Gud! Vi bedja Dig; bönhör oss och förbarma Dig över oss.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (präst): Förbarma Dig över oss, o Gud, efter Din stora nåd. Vi bedja Dig; bönhör oss och förbarma Dig över oss.

Kör: Herre, förbarma Dig. *Tre gånger. Upprepas efter var bönepunkt.*

Diakon (präst): Åter bedja vi för de fromma och ortodoxa kristna.

Åter bedja vi för vår Biskop N., för våra bröder, prästerna, munkprästerna, hierodiakonerna och monastikerna och för hela vårt brödraskap i Kristo.

Åter bedja vi om nåd, liv, frid, hälsa, frälsning, beskydd

samt förlåtelse och tillgift för alla synder åt Dina tjänare, och alla de fromma och ortodoxt kristna.

Åter bedja vi för de(n) ortodoxe(/a) Guds tjänare N.N., att han/hon/de må ha/hava nåd, liv, frid, hälsa, frälsning, beskydd samt förlåtelse och tillgift för alla synder.

Åter bedja vi för de saliga och evig ihågkommelse värda stiftarna av denna/detta heliga kyrka/kloster (*Kör: Evig ihågkommelse*) för Guds hädansovna tjänare N.N. och för alla hädansovna, rättrogna fäder och bröder, som vila här och allestädes.

Åter bedja vi för dem som i detta heliga och ärovördiga tempel bära god frukt och öva barmhärtighet, för arbetarna, för sångarna, och för allt det kringstående folket, som av Dig väntar stor och rik barmhärtighet.

Präst: Ty en barmhärtig och människoälskande Gud är Du och Dig hembära vi ära, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Diakon (präst): I katekumener, bedjen till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig (upprepas efter var bön).

Diakon (präst): I troende, låtom oss bedja för katekumenerna, att Herren må förbarma Sig över dem.

Att Han må undervisa dem i sanningens ord.

Att Han må upplåta för dem sanningens Evangelium.

Att Han må förena dem med Sin heliga, allmänneliga och apostoliska Kyrka.

Fräls dem, förbarma Dig över dem, hjälp dem och bevara dem, o Gud, genom Din nåd.

I katekumener, böjen edra huvuden för Herren.

Kör: För Dig, o Herre. Långsamt

Präst: På det att också de med oss må prisa Ditt härliga och underbara namn, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Diakon (Präst): Alla I, som ären katekumener, träden ut! Träden ut, I katekumener! Alla I, som ären katekumener, träden ut! Må ingen av katekumenerna vara tillstådes. I troende, låtom oss åter och åter bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

De troendes Liturgi

Diakon (präst): Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (präst): Sofia. (Vishet.)

Kör: Herre, förbarma Dig. Långsamt

Präst: Ty Dig tillkommer all ära, allt lov och all tillbedjan, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Diakon (präst): Åter och åter låtom oss i frid bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (präst): Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (präst): Sofia. (Vishet.)

Kör: Herre, förbarma Dig. Långsamt

Präst: På det att vi, bevarade under Din makt, må hembära Dig lov, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och

i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Det stora intåget

Istället för kerubhymnen:

Må allt mänskligt kött vara stilla och stå med fruktan och bävan och icke betänka något jordiskt. Ty konungen över alla konungar och alla herrars Herre kommer för att offras och givas till näring åt de troende.

Präst under intåget: Eder, alla rättrogna kristna, ihågkomme Gud i Sitt Rike. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Efter det stora intåget:

Före honom träda änglarnas härskaror med alla herravälden och makter; de mångögda kerubim och sexvingade serafim, de som hölja sina ansikten och ropa: allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa

Diakon (präst): Låtom oss fullända vår bön till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig. (*upprepas efter var bön*)

Diakon (präst):

För de framburna heliga gåvorna, låtom oss bedja till Herren.

För detta heliga tempel och för alla, som med tro, andakt och gudsfruktan träda in i det, låtom oss bedja till Herren.

Att vi må frias från all sorg, vrede, nöd och oro, låtom oss bedja till Herren.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Att hela dagen må vara fullkomlig, helig, fridfull och utan synd, låtom oss bönfälla Herren.

Kör: Giv, o Herre (*upprepas efter var bön*)

Diakon (präst):

Om fridens ängel, den trogne vägledaren, våra kroppars och själar beskyddare, låtom oss bönfalla Herren.

Om förlåtelse och eftergift för våra synder och överträdelser, låtom oss bönfalla Herren.

Om det som är gott och gagneligt för våra själar och om världens fred, låtom oss bönfalla Herren.

Att vi må fullända vår återstående levnadstid i frid och botfärdighet, låtom oss bönfalla Herren.

Att vårt livs slut må vara kristligt och stilla, utan smärta och skam, och om en god räkenskap vid Kristi förskräckande dom, låtom oss bönfalla Herren.

Inhågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (*Kör:* Allraheligaste Theotokos fräls oss) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre

Präst: Genom Din enfödde Sons barmhärtighet, tillsammans med vilken Du är lovad, jämte Din allraheligaste och gode och livgivande Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Präst: Frid vare med eder alla.

Kör: Så ock med din ande.

Diakon (präst): Låtom oss älska varandra, att vi endräktigt må kunna bekänna.

Kör: Fadern och Sonen och Den Helige Ande: Treenigheten, odelbar och av ett enda väsen.

Diakon (präst): Dörrarna, dörrarna! Låtom oss vara uppmärksamma i vishet!

Läsare:

Jag tror på en enda Gud, allsmäktig Fader, Skapare av Himmel och jord, av allt vad synligt och osynligt är. Och på en enda Herre, Jesus Kristus, Guds enfödde Son, född av Fadern före all tid; ljus av ljus, sann Gud av sann Gud; född och icke skapad; av samma väsen som Fadern; på Honom genom vilken allting är skapat; som för oss människor och för vår salighets skull har stigit ned från himmelen och tagit mandom genom Den Helige Ande av (eventuellt och) Jungfrun Maria och blivit människa; Som ock har blivit för oss korsfäst under Pontius Pilatus, lidit och blivit begravnen; som på tredje dagen har uppstått efter skrifterna och stigit upp till himmelen och sitter på Faderns högra sida, därifrån igenkommande i härlighet till att döma levande och döda; på vilkens Rike icke skall varda någon ände. Och på Den Helige Ande, Herren och Livgivaren, som utgår av Fadern; på Honom som tillika med Fadern och Sonen tillbedes och äras och som har talat genom profeterna. Och på en enda, helig, allmännelig och apostolisk Kyrka. Jag bekänner ett enda Dop till syndernas förlåtelse och förväntar de dödas uppståndelse och den tillkommande världens liv. Amen.

Diakon (präst): Låtom oss stå endräktigt! Låtom oss stå med fruktan! Låtom oss vara uppmärksamma, att vi i frid må frambära det heliga offret.

Kör: Fridens nåd, lovets offer.

Präst: Vår Herres Jesu Kristi nåd och Guds, Faderns kärlek och Den Helige Andes delaktighet vare med eder alla.

Kör: Så ock med din ande.

Präst: Låtom oss upplyfta våra hjärtan!

Kör: Vi upplyfta dem till Herren.

Präst: Låtom oss tacka Herren!

Kör: Tillbörligt och rätt det är (tre gånger).

Präst: Sjungande, ropande, jublande och sägande denna segersång.

Kör(*sjunges mycket långsamt*):

Helig, helig, helig är Herren Sebaot! Fulla äro himlarna och jorden av Din härlighet. Hosianna i höjden! Välsignad vare Han som kommer i Herrens namn! Hosianna i höjden!

Präst: Han gav åt sina heliga lärjungar och apostlar och sade: Tagen och äten, detta är Min lekamen, som varder bruten för eder till syndernas förlåtelse.

Kör: Amen.

Präst: Han gav åt sina heliga lärjungar och apostlar och sade: Dricken härav alla, detta är Mitt blod, det nya förbundets blod, som varder utgjutet för eder och för många till syndernas förlåtelse.

Kör: Amen. Långsamt.

Präst: Hembäres Dig Ditt eget av Dina egna gåvor, å allas vägnar och för alla.

Kör: Vi lovsjunga Dig, vi prisa Dig, vi tacka Dig, o Herre, och bedja till Dig, vår Gud.

Präst: Särskilt för vår heligaste, renaste, högt lovade och ärorika Härskarinna Maria, Theotokos och ständig Jungfru.

Kör:

Idig, o full av nåd, fröjdar sig hela skapelsen -både änglarnas Härskaror och människosläktet. O helgade tempel och

andliga paradiset, jungfrurs stolthet: från dig blev Gud kött och blev ett barn, Han, vår Gud som fanns före alla tider; ty Han gjorde en tron av ditt sköte och Han gjorde dig rymligare än himlarna. I dig, o full av nåd, gläder sig därför hela skapelsen. Ära vare dig.

Präst: Tänk, o Herre, främst på vår Metropolit N. och förläna honom att för Dina heliga Kyrkor få leva i frid, trygghet, ärbardhet, hälsa och långt liv, rätt förkunnande Ditt ords sanning.

Diakon (präst): Och alla dem som var och en har i åtanke och på allt Ditt folk.

Kör: Och på allt Ditt folk. Och sedan helgonets eller festens megalynarion.

Präst: Och giv oss nåd att med en mun och ett hjärta prisa och lovsjunga Ditt allra härligaste och underbara namn, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Präst: Vår store Guds och Frälsares, Jesu Kristi, nåd vare med eder alla.

Kör: Så ock med din ande.

Diakon (präst): Ihågkommande alla helgon, låtom oss åter och åter bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig

Diakon (präst): För de framburna och helgade dyrbara gåvorna, låtom oss bedja till Herren.

Att vår människoälskande Gud, mottagande dem på Sitt heliga, himmelska och andliga altare som en doft av andlig vällukt, måtte sända över oss Sin gudomliga nåd och Den Helige Andes gåva, låtom oss bedja till Herren.

Att vi må frias från all sorg, vrede, nöd och oro, låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (präst): Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (präst): Att hela dagen må vara fullkomlig, helig, fridfull och utan synd, låtom oss bönfalla Herren.

Kör: Giv, o Herre upprepas efter var bön.

Diakon (präst):

Om fridens ängel, den trogne vägledaren, våra kroppars och sjäalars beskyddare, låtom oss bönfalla Herren.

Om förlåtelse och eftergift för våra synder och överträdelser, låtom oss bönfalla Herren.

Om det som är gott och gagneligt för våra själar och om världens fred, låtom oss bönfalla Herren.

Att vi må fullända vår återstående levnadstid i frid och botfärdighet, låtom oss bönfalla Herren.

Att vårt livs slut må vara kristligt och stilla, utan smärta och skam och om en god räkenskap vid Kristi förskräckande dom, låtom oss bönfalla Herren.

Då vi nu bett om förening i tron och om den Helige Andes gemenskap, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Och förläna oss, o Herre, att med tillförsikt och utan fördömelse våga anropa Dig, himmelske Gud och Fader, och säga:

Läsare: Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn; tillkomme Ditt Rike; ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag; och förlåt

oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro; och inled oss icke i frestelse utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty Ditt är riket och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Präst: Frid vare med eder alla

Kör: Så ock med din ande.

Diakon (präst): Böjen edra huvuden för Herren!

Kör: För Dig, o Herre.

Präst: Genom Din enfödde Sons nåd och förbarmande och människokärlek, jämte vilken Du är prisad tillsammans med Din allraheligaste och gode och livgivande Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen. Långsamt.

Diakon (präst): Låtom oss vara uppmärksamma!

Präst: Det heliga åt de heliga! **Kör:** En är helig, en är Herre, Jesus Kristus, till Guds, Faderns, ära. Amen.

Kören sjunger dagens kommunionhymn:

Mottag mig idag, o Guds Son, som deltagare i Din hemlighetsfulla Nattvard. Ty jag vill icke röja hemligheten för Dina fiender eller giva Dig en kyss likt Judas'. Men liksom rövaren beder jag: Tänk på mig, Herre, i Ditt Rike.

Kommunionen

Präst: Närmen eder i gudsfruktan, tro och kärlek.

Kör: Välsignad vare Han, som kommer i Herrens namn. Herren är Gud och Han har visat sig för oss.

Mottag mig idag, o Guds Son, som deltagare i Din

hemlighetsfulla Nattvard. Ty jag vill icke röja hemligheten för Dina fiender eller giva Dig en kyss lik Judas'. Men liksom rövaren beder jag: Tänk på mig, Herre, i Ditt rike.

Kommunionshymn (koinonikon):

Herren vaknade likt en som sov, och Han är uppstånden, frälsande oss. Allēlouïa.

Kören sjunger efter allas kommunion: Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa.

Präst: Fräls, o Herre, Ditt folk och välsigna Din arvedel. *Istället för "Vi hava sett det sanna ljuset":*

Ihågkom också oss, O Herre, såsom Du ihågkom rövaren i himmelriket.

Präst: Städs, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Må vår mun vara full av Ditt lov, o Herre, på det att vi må besjunga Din ära. Ty Du har förunnat oss att bliva delaktiga av Dina heliga, gudomliga, odödliga och livgivande hemligheter. Bevara oss i Din helighet, att vi hela dagen må läras av Din sanning. Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa.

Diakon (präst): Stån uppresta! Sedan vi nu mottagit Kristi gudomliga, heliga, allrarenaste, oförgängliga, himmelska, livgivande och fruktan värda hemligheter, låtom oss på ett värdigt sätt tacka Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (präst): Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (präst): Då vi nu hava bett, att hela denna dag må vara fullkomlig, helig, fridfull och utan synd, låtom anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Du är vår helgelse, och Dig hembära vi ära, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen .

Präst: Låtom oss gå i frid.

Kör: I Herrens namn.

Diakon (präst): Låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Bön bakom ambon ur Chrysostomosliturgin.

Präst: Herre, Du som välsignar dem som välsigna Dig och helgar dem som hoppas på Dig; fräls Ditt folk och välsigna Din arvedel. Bevara Din Kyrkas fullhet. Helga dem som älska Ditt hus' skönhet. Förhårliga dem med Din gudomliga makt och övergiv icke oss, som hoppas på Dig. Giv fred åt Din värld, åt Dina Kyrkor, åt prästerna, all överhet och åt hela Ditt Folk. **Kör:** Amen, Amen, Amen, Amen, Amen. Ty all god gåva och alla fullkomliga skänker komma ovanifrån, från Dig Du himlaljusens Fader. Dig, Fader och Son och Helig Ande, hembära vi ära, tacksägelse och tillbedjan. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör:

Amen.

Direkt efter bönen ställs ett bort fram och prästen välsignar fem bröd och vin. Därefter avslutas liturgin.

Präst: Herre Jesu Kriste, vår Gud, Du som välsignade de

fem bröden och med dem mättade de femtusen, välsigna Du själv dessa bröd +, vetet + och vinet +. Föröka dem i denna stad (i detta heliga kloster) och i hela Din värld och helga alla Dina trogna tjänare, som taga del av dem. Ty Du Kriste vår Gud, är den som välsignar och helgar allt, och Dig hembära vi ära tillika med Din evige Fader och Din allhelige, gode och levandegörande Ande, nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kör: Amen.

Kör: Lovat vare Herrens namn från nu och till evig tid *tre gånger*.

Präst: Låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma dig.

Präst: Herrens välsignelse och Hans nåd vare över eder genom Hans gudomliga nåd och människokärlek städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Präst: Ära åt Dig, o Kriste vår Gud och vårt hopp, ära åt Dig.

Kör: Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen. Herre, förbarma Dig. (3)

Fader, välsigna!

Präst: Må Kristus, vår sanne Gud, som uppstod från de döda, genom förbönerna av Sin allrarenaste och mest tadelfria heliga Moder, genom kraften av det ärade och livgivande Korset, genom de äroverdiga, himmelska, okroppsliga krafternas beskydd, genom förbönerna av den ärorika, härliga profeten, förelöparen och döparen Johannes,

de heliga, ärade och högtlovade Apostlarna, de heliga, ärade och segerrika martyrerna, våra rättfärdiga och gudabärande fäder, [kyrkans helgon] (Kör: Till honom som välsignar och helgar oss, Herre beskydda i många år.), de heliga, rättfärdiga Guds anfäder Joakim och Anna, [dagens helgon] vilkens / vilkas minne vi firar, och vår fader bland helgonen Basileios den Store, Ärkebiskop av Caesarea, upplysare av Gudomliga ting vilkens gudomliga liturgi vi firar och alla helgon -må Han förbarma Sig över oss och frälsa oss, ty Han är god och människoälskande.

Genom våra heliga faders förböner, Herre Jesu Kriste vår Gud, förbarma Dig över oss och fräls oss.

Kör: Amen.

Antidoron utdelas.

Läsare: Efter den gudomliga kommunionen av de livgivande och hemlighetsfulla gåvorna, giv då strax pris och stor tacksägelse och ivrigt och av hela hjärtat säg till Gud:

Ära åt Dig, o Gud. *(3 gånger)*

Jag tackar Dig, Herre min Gud, för att Du icke förskjutit mig, syndare, utan låtit mig mottaga Dina heliga gåvor. Jag tackar Dig för att Du låtit mig, ovärdige, bliva delaktig av Dina allrareaste och himmelska gåvor. Du kärleksfulle Härskare, som har dött och återuppstått för vår skull och som har givit oss dessa högheliga och livgivande Hemligheter till våra själar och kroppars väl och helgelse; giv att de må bliva även mig till själens och kroppens hälsa, till förjagande av allt, som står mig emot, till ett Ijus för min själs ögon, till själafrid, till en tro, som icke kommer på skam, till

oskrymtad kärlek, till tillväxt i visdom, till uppfyllande av Dina bud, till mottagande av Din nåd och tillägnelse av Ditt Rike. Giv att jag, bevarad genom dem i Din helighet, alltid må minnas Din nåd och icke mer leva för mig själv utan för Dig, vår barmhärtige Härskare. Och när jag skall skiljas från denna världen i hopp om evigt liv, må jag då vinna den eviga vilan där, varest den högtidsfirande skarans röst aldrig tystnar och där saligheten är utan ände för dem som skåda Ditt anlete. Ty för dem som älska Dig, är Du deras sanna åstundan och deras utsägliga glädje, o Kriste vår Gud, och Dig lovsjunger allt skapat i evighet. Amen.

Bön av Hl. Basileios den Store.

O Kriste, vår Härskare och Gud, Du evigheternas Konung och världsalltets Skapare! Jag tackar Dig för alla goda gåvor, som Du har givit mig, och i synnerhet för Dina allrarenaste och livgivande Hemligheter. Jag beder Dig därför, Du gode och kärleksfulle; bevara mig under Ditt beskärm och under Dina vingars skugga! Förläna mig att ända till mitt sista andetag kunna värdigt och med rent samvetet taga del av Dina Hemligheter till syndernas förlåtelse och till evigt liv. Ty Du är livets Bröd och helighetens Källa, alla goda gåvors Givare, och Dig, tillika med Fadern och Den Helige Ande, hembära vi ära! Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Verser av den hel. Simeon Metaphrastes.

O Skapare, som av Din vilja givit mig
Din kropp till näring, den som är en eld
Som de ovärdiga förtär! Förtär ej mig!

Men träng i mina lemmar in; i allt mitt inre,
In i mitt inre och mitt hjärtas djup.
Min missgärning likt torkat törne bränn!
Rena min själ! Min ande helge Du!
Stärk mina leder! Mina ben giv kraft!
Enheten av fem sinnen upplys Du!
Omgjorda mig med fruktan inför Dig!
Städse bevara mig, hölj och beskydda mig
Från varje själafarligt ord och verk.
Helga min själ! O rena, smycka mig
Och giv mig renhet, Ditt förstånd och Ijus!
O, låt mig endast bli Din Andes hem
Och aldrig mer en syndens boningsplats.
Så att, när i mig har ingått Kristi hemlighet,
Må fly som från ett hus i brand
Var synd och varje lidelse.
För Dig jag ställer såsom förespråkare
Din helgonskara och Din änglahär
Din förelöpare och så apostlars kör
Och främst Din Moder, den Ofleckade.
O, nådens Kriste, Hennes bön tag mot!
Och gör Din tjänare till Ijuset barn.
Ty i Din godhet endast Du
Kan våra själar helga och ge Ijus.
O, Gud och Herre tillbörligt, rätt det är
Att Dig lovsjunga dag för dag.

Bön av den hel. Kyrillos av Alexandria.

Din heliga Lekamen, Herre Jesu Kriste, vår Gud, blive mig till evigt liv och Ditt rena Blod till syndernas förlåtelse. Blive mig denna eukaristi till glädje, hälsa och fröjd. Förläna

mig syndare att vid Din förskräckande tillkommelse få stå på Din härlighets högra sida, för Din allraheligaste Moders och alla helgons förböners skull. Amen.

Bön till den allraheligaste Gudaföderskan.

Allraheligaste Härskarinna, Du Gudaföderska, Du Ijus för min förmörkade själ, mitt hopp, mitt beskydd, min tillflykt, min tröst och min glädje! Jag tackar Dig för att Du låtit mig, ovärdige, bliva delaktig av Din Sons allraheligaste Lekamen och Hans dyrbara Blod. Du som födde det sanna Ljuset, upplys mitt hjärtas andliga ögon. Du som födde odödlighetens Källa, giv liv åt mig, som är död i mina synder. Du den nådige Gudens Moder, själv full av kärleksfull nåd, förbarma Dig över mig och giv mig ödmjukhet och hjärtats förkrosselse, stillhet i mina tankar och frihet för mitt fångslade förnuft. Förläna mig att till mitt sista andetag utan dom få mottaga de heliga Hemligheternas helgelse, till helande av kropp och själ. Giv mig botens och bekännelsens tårar, så att jag må lovsjunga och prisa Dig under alla mina livsdagar, ty välsignad och prisad är du i evighet.

Präst: Ty välsignad och prisad är Du i evighet.

Läsare: Ty välsignad och prisad är Du i evighet.

Präst: Herre, nu låter Du Din tjänare fara hädan i frid efter Ditt ord, ty mina ögon hava sett Din frälsning, vilken Du har berett till att skådas av alla folk; ett ljus, som skall uppenbaras för hedningarna, och en härlighet, som skall givas åt Ditt folk, Israel.

Läsare: Helige Gud, helige Starke, helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (*3 gånger*)

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss! Herre, rena oss från våra synder! Härskare, förlåt oss våra överträdelser! Helige, kom till oss och hela våra krankheter för Ditt namns skull!

Herre, förbarma Dig. (3 gånger)

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn; tillkomme Ditt Rike; ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag; och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro; och inled oss icke i frestelse utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty Ditt är riket och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Sluttroparion till hel. Basileios den Store

Ut över hela jorden gick din berömmelse, då den mottog ditt ord, genom vilket du undervisat i fromhet, förklarat tingens väsen och smyckat människornas seder. Konungsliga prästadöme, helige fader, bed till Kristus, vår Gud, att skänka oss stor barmhärtighet.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande.

Kontakion till Basilios den Store.

Du har framträtt som en Kyrkans oomkullrunkelige grundpelare, erbjudande alla människor det oförytterliga Riket och med Dina lärosatser framställande himmelrikets uppenbarelse, o ärevärdige Basilios.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Herre, förbarma Dig. *(12 gånger)*

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ärorikare än kerubim och utan jämförelse mer prisad än serafim, Du som utan att förtäras födde Gud, Ordet, Du som är Gudaföderska, vi prisa Dig!

I Herrens namn, Fader välsigna!

Präst: Må Kristus, vår sanne Gud, som uppstod från de döda, genom förbönerna av Sin allrareaste och mest tadelfria heliga Moder, de heliga, ärade och högtlovade Apostlarna, våra rättfärdiga och gudabärande fäder, [kyrkans helgon], de heliga, rättfärdiga Guds anfäder Joakim och Anna, [dagens helgon] vilkens / vilkas minne vi firar, och alla helgon -må Han förbarma Sig över oss och frälsa oss, ty Han är god och människoälskande.

Kör: Såsom hörnstenen för dem som förtrösta på Dig, må Du, o Herre, stadfästa Kyrkan, som Du har friköpt med Ditt dyrbara blod.

Kyrkan visar sig vara såsom en strålande himmel, som skiner ett vägledande ljus över dem som tror. Stående däri ropa vi högt: må Du själv stadfästa detta hus, o Herre.

Präst: Genom våra heliga fäders förböner, Herre Jesu Kriste vår Gud, förbarma Dig över oss och fräls oss.

Kör: Amen.

AFTONBÖNER

BÖN 1

Herre, barmhärtig och nådig, långmodig och stor i mildhet! Hör vår bön och lyssna till vårt böneljud! Gör med oss ett tecken till godo! Led oss på Din väg, så att vi vandra i Din sanning! Gläd våra hjärtan, så att vi frukta Ditt heliga Namn, ty Du är stor, och Du gör under. Du ensam är Gud och ingen är Dig lik bland gudarna. O Herre, Du är stark i nåd och god i makt att hjälpa och trösta och frälsa alla, som hoppas på Ditt heliga namn. Ty Dig, Fader, Son och Helig Ande tillhör all ära, heder och tillbedjan, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 2

Herre, straffa oss icke i Din vrede och tukta oss icke i Din förtörnelse. Men handla med oss efter Din nåd, Du våra själars läkare och Helbrägdagörare. Led oss in i Din viljas hamn! Upplys våra hjärtans ögon till att känna Din sanning. Förläna oss att få framleva återstoden av vår levnadstid i frid och utan synd för den heliga Theotokos' och alla helgons förböners skull. Ty Din, Fader, Son och Helig Ande är makten, och Ditt är Riket och kraften och härligheten, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 3

Herre, vår Gud, tänk på oss, Dina syndiga och till intet dugliga tjänare, då vi åkalla Ditt namn. Låt oss icke komma på skam, då vi förtrösta på Din nåd, Men förläna, o Herre, vad vi bedja om till vår frälsning! Giv oss nåd att älska och frukta Dig av allt vårt hjärta och att i allt göra Din heliga

vilja. Ty Du är en god och människoälskande Gud, och till Dig, Fader, Son och Helig Ande, uppsända vi lov, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 4

O, Du som besjungs av de heliga krafternas aldrig tystande lovsånger och oupphörliga lovprisningar! Fyll Du våra läppar med Ditt lov, så att vi må giva Ditt heliga namn ära. Giv oss del och arvslott med alla dem som i sanning frukta Dig och hålla Dina bud. Ty Dig, Fader, Son och Helig Ande, tillkommer all ära, heder och tillbedjan, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 5

Herre, Herre! Du som uppehåller allt med Din allrare-naste hand; Du som är långmodig mot oss alla och som sörjer över våra onda gärningar! Tänk på Din barmhärtighet och Din nåd! Besök oss med Din godhet och förläna oss genom Din nåd att även under den återstående dagen undfly den ondes mångfaldiga list. Bevara vårt liv otadligt genom Din allraheligaste Andes nåd. Genom nåden och kärleken hos Din enfödde Son, tillsammans med vilken Du är välsignad jämte Din allraheligaste och gode och livgivande Ande, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 6

O Gud, stor och underbar, Du som i ousäglig nåd och rik försyn styr allt! Du som såväl har givit oss jordiskt gott som anförtrott oss det utlovade Riket genom de goda gåvorna enligt Ditt löfte; Du som berett vår väg till att även under den förgångna dagen undvika allt ont! Förläna oss

att också få fullborda den återstående tiden otadligt inför Din härlighets åsyn samt att lovsjunga Dig, Du ende Gode och Människoälskande, Dig vår Gud. Ty Du är vår Gud och till Dig uppsända vi ära, Fader, Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 7

O Gud, stor och upphöjd! Du som ensam äger odödlighet och som bor i ett ljus, dit ingen kan nå, Du som i vishet har danat allt skapat, Du som skilt mellan mörker och ljus och satt solen att råda över dagen och månen och stjärnorna att råda över natten; Du som förlänat oss, syndare att även denna stund träda inför Ditt ansikte med bekännelse och att åt Dig frambära vårt aftonlov! Låt, o Människoälskande, våra böner gälla inför Dig såsom ett rökoffer och mottag den såsom en vällukt. Giv oss frid under denna afton och under den stundande natten. Kläd oss i ljusets vapenrustning. Skydda oss för nattens resor och för allt, som vandrar i mörkret. Giv, att sömnen, som Du givit oss till vederkvickelse i vår svaghet, må vara fri från alla djävulska drömmar. Ja, Härskare, Du alla goda gåvors Givare, giv att vi ock på vårt nattliga läger i botfärdighet må besinna Ditt namn, så att vi, upplysta av Dina budords lära, må stå upp till att prisa Din godhet i andlig glädje samt hembära Dig böner och åkallan för våra egna och allt Ditt folks synder. Besök dem med barmhärtighet för den heliga Theotokos' förböners skull. ty Du är en god och människoälskande Gud och Dig hembära vi ära, Fader, Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

